EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 11.11.2026
COM(2026) 1110 final

2026/0357 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og 2002/58/EF for så vidt angår forenkling af visse forbrugerbeskyttelsesregler

{SEC(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1100 final} - {SWD(2026) 1101 final} - {SWD(2026) 1102 final}

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Den digitale tidsalder har grundlæggende ændret forbrugernes oplevelser. Det har muliggjort en hurtigere, mere bekvem og bredere adgang til et stadig større udvalg af varer og tjenesteydelser. Samtidig har det givet anledning til nye og mere sofistikerede måder at påvirke forbrugernes valg på. Sammen med de ubestridelige fordele ved valgmuligheder og effektivitet gør den omfattende brug af digitale teknologier det muligt for både gammel og ny urimelig handelspraksis i vidt omfang at påvirke forbrugerne, hvilket øger risiciene for deres økonomiske interesser samt for deres mentale og fysiske trivsel.

Som led i kvalitetskontrollen af EU's forbrugerlovgivning om digital retfærdighed[1] blev direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis[2], direktiv 2011/83/EU om forbrugerrettigheder[3], og direktiv 93/13/EØF om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler evalueret[4] i perioden 2017-2023. Konklusionen var, at disse tre direktiver fortsat er relevante og nødvendige for at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau online og et velfungerende digitalt indre marked. Samtidig bragte den flere skadelige, skiftende problematiske former for handelspraksis for dagen, som forbrugerne står over for online, lige fra vildledende grænsefladedesign, vildledende onlineprismarkedsføring og abonnementsfælder til manipulerende datastyret handelspraksis. Kvalitetskontrollen afdækkede også mangler og manglende retssikkerhed i forbrugerbeskyttelseslovgivningen, som i væsentlig grad påvirker både forbrugere og virksomheder. Endelig blev der peget på et begrænset potentiale for forenkling og reduktion af byrder, navnlig på områder, der er reguleret ved direktiv 2011/83/EU.

I overensstemmelse med konkurrenceevnekompasset er forenkling og reduktion af byrder et af Kommissionens overordnede mål. Kommissær McGrath afholdt en gennemførelsesdialog den 15. juli 2025 med fokus på forenkling af forbrugerlovgivningen i det digitale miljø[5]. Den bekræftede, at byrderne for virksomhederne som følge af EU's horisontale forbrugerlovgivning er begrænsede (f.eks. er der ingen rapporteringsforpligtelser), men der er mulighed for målrettet forenkling. I sine konklusioner om forbrugerdagsordenen 2030 hilste Rådet målet om at forenkle reglerne for virksomheder velkommen og understregede, at unødigt nyt bureaukrati bør undgås[6].

Nærværende forslag imødekommer de konstaterede behov for forenkling og reduktion af byrder. Den skal ses i sammenhæng med forslaget til en retsakt om digital retfærdighed.

Dette forslag er en del af programmet for målrettet og effektiv regulering (REFIT) og bidrager til forenkling med særlig vægt på SMV'er. De foranstaltninger til reduktion af administrative byrder, der indgår i dette initiativ, forventes at føre til samlede besparelser.

---

1 Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, Kvalitetskontrol af EU's forbrugerlovgivning om digital retfærdighed (SWD (2024) 230 final af 3.10.2024).

2 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked. EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

3 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

4 Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29).

5 Europa-Kommissionen, Gennemførelsesdialog om forbrugerbeskyttelse i det digitale miljø med kommissær Michael McGrath, 2025.

6 Rådets konklusioner om forbrugerdagsordenen 2030, 26. februar 2026.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er i overensstemmelse med andre EU-prioriteter og Kommissionens prioriteter for forbrugerbeskyttelse. Direktiv 2011/83/EU om forbrugerrettigheder vil blive ændret for at mindske de administrative byrder for erhvervsdrivende, der opererer på det indre marked, uden at det svækker EU's overordnede mål om at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget er også i overensstemmelse med det eksisterende digitale regelsæt, herunder forordningen om digitale tjenester, forordningen om digitale markeder og forordningen om kunstig intelligens, den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR) og igangværende initiativer såsom den digitale omnibus og revisionen af direktivet om audiovisuelle medietjenester (AVMS-direktivet). Hensigten er også at skabe overensstemmelse med Kommissionens forslag til EU's KIDS-lov.

Den supplerende anvendelse af det digitale regelsæt og de forbrugerretlige bestemmelser sikrer en omfattende og effektiv forbrugerbeskyttelse[7]. Det kan bidrage til en effektiv håndhævelse, hvor myndighederne koordinerer anvendelsen af det mest hensigtsmæssige retsmiddel[8].

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for dette forslag er artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Artikel 114 i TEUF indeholder bestemmelser om tilnærmelse af lovgivningerne og forpligter EU til et højt forbrugerbeskyttelsesniveau for at sikre det indre markeds funktion som fastsat i artikel 26 i TEUF. Målet om et højt forbrugerbeskyttelsesniveau er forankret i artikel 169 i TEUF og chartret om grundlæggende rettigheder (artikel 38), idet artikel 169 i TEUF specifikt henviser til beskyttelse af forbrugernes sundhed, sikkerhed og økonomiske interesser.

Artikel 114 i TEUF er det korrekte retsgrundlag. Forslaget har til formål at mindske hindringerne for grænseoverskridende levering af varer og præstation af tjenesteydelser på digitale markeder ved at forenkle specifikke regler i direktiv 2011/83/EU for at mindske de administrative byrder for virksomheder og forbedre retssikkerheden for virksomheder og forbrugere. Politikområdet henhører under delt kompetence i henhold til artikel 4, stk. 2, litra a) og f), i TEUF. Nærhedsprincippet finder derfor anvendelse, og forslaget er underlagt mekanismen for kontrol med overholdelsen af nærhedsprincippet som omhandlet i protokol nr. 2.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forbrugerbeskyttelsesspørgsmål, navnlig på det digitale område, går i sagens natur på tværs af grænserne og er systemiske, idet de opstår som følge af digitale markeder, der er aktive i hele

[7] Supplerende anvendelse af forordningen om digitale tjenester og forbrugerlovgivningen fremgår f.eks. af Kommissionens og CPC-netværkets parallelle tiltag vedrørende onlinemarkedspladserne Tema og Shein. I disse sager behandler CPC-netværket forbrugerbeskyttelsesspørgsmål såsom falske rabatter, køb under pres, tvungen deltagelse i spil, manglende og vildledende oplysninger om forbrugernes rettigheder, falske anmeldelser og skjulte kontaktoplysninger.

[8] Se f.eks. Reyna, A., "Interdisciplinary enforcement in competition and data protection law" (2025).

EU. Næsten halvdelen af respondenterne i den virksomhedsundersøgelse, der blev gennemført i forbindelse med konsekvensanalysen af initiativet (48 %, 592 ud af 1 232) var enige eller meget enige i, at manglen på harmoniserede EU-regler begrænser skalerbarheden i medlemsstaterne, og over halvdelen af dem (dvs. 52 %, 645 ud af 1 235) bekræftede, at forskelle i den nationale gennemførelse af EU-retten er til hinder for grænseoverskridende handel.

Der er en stor merværdi ved en indsats på EU-plan. Resultaterne af de målrettede undersøgelser, der blev gennemført i forbindelse med kvalitetskontrollen, viste, at der er konsensus om EU-merværdien af harmoniserede regler på det digitale område for erhvervsdrivende og forbrugere i hele EU. De forenklingsforanstaltninger, der foreslås i dette direktiv, vil mindske den administrative byrde for virksomheder, herunder SMV'er.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget rækker ikke ud over det, der er nødvendigt for at nå målene. Som beskrevet i afsnit 6 i konsekvensanalysen er de politiske løsningsmodeller og de specifikke forenklingsforanstaltninger blevet vurderet, også under hensyntagen til de omfattede foranstaltningers forventede proportionalitet. Disse foranstaltninger udgør den mindst indgribende løsning, der kan nå det tilstræbte mål, og er derfor forholdsmæssige som forklaret i afsnit 7.2 og 7.4 i konsekvensanalysen.

- **Valg af retsakt**

Forslaget om ændring af direktiv 2011/83/EU og 2002/58/EF har karakter af et direktiv.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Som led i kvalitetskontrollen af EU's forbrugerlovgivning om digital retfærdighed blev direktiv 2005/29/EF, 2011/83/EU og 93/13/EØF evalueret på grundlag af de fem kriterier for bedre regulering i perioden 2017-2023. Konklusionen er som følger:

– Virkning: Direktiverne er kun delvist effektive, da forbrugerklager og -ulemper fortsat er høje, der fortsat er tale om manglende retssikkerhed, der er mangler i lovgivningen, og der er risiko for lovgivningsmæssig fragmentering og utilstrækkelig håndhævelse.

– Sammenhæng: Der er en konsekvent og gensidigt forstærkende intern sammenhæng, mens ekstern sammenhæng generelt opnås i kraft af komplementaritet med anden EU-lovgivning.

– Effektivitet: Begrænset positiv, da omkostningerne og fordelene er afbalancerede på samfundsmæssigt plan, og overholdelsesomkostningerne ikke anses for at være høje, med betydelige fordele for forbrugere, erhvervsdrivende og myndigheder og specifikke områder med potentiale for forenkling (f.eks. oplysningsforpligtelser og fortrydelsesret)

– EU-merværdi: Med EU's retlige ramme opnås der moderat eller betydeligt bedre resultater, end medlemsstaterne kunne have opnået hver for sig

– Relevans: Begrænset positiv: Målene er fortsat yderst relevante, og der er fordele ved en teknologineutral ramme for sikkerhed på nettet. Forskellige teknologiske og markedsmæssige udviklinger vil have en indvirkning på egnetheden til formålet og

forventes at gøre det i et hurtigere tempo i fremtiden (f.eks. stigende brug af kunstig intelligens, automatisering og personalisering). Anvendelsen af anden EU-lovgivning vil påvirke relevansen.

- **Høringer af interessenter**

I overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering blev der gennemført omfattende høringer for at sikre en bred deltagelse af interessenter.

Høringsaktiviteterne omfattede:

– En offentlig høring, der var åben for feedback fra den 17. juli 2025 til den 24. oktober 2025

– En indkaldelse af feedback, der blev offentliggjort på portalen "Deltag i debatten", og som løb parallelt med den offentlige høring

– En kvantitativ undersøgelse blandt virksomheder

– En kvantitativ undersøgelse blandt forbrugere (15 år og derover)

– En kvantitativ undersøgelse blandt børn (i alderen 7-14 år)

– En række undersøgelser af forbrugernes adfærd (15 år og derover)

– En række undersøgelser af mindreåriges adfærd (i alderen12-17 år)

– Kvalitativ forskning (fokusgruppediskussioner) med mindreårige (i alderen 12-17 år)

– Tre målrettede interessentundersøgelser med:

  - Erhvervssammenslutninger
  - Forbrugerforeninger
  - Offentlige myndigheder.

– Målrettede interviews med interessenter med repræsentanter for virksomheder, erhvervssammenslutninger, herunder repræsentanter for SMV'er, forbrugerorganisationer, civilsamfundsorganisationer, herunder organisationer, der repræsenterer børn, unge og andre sårbare grupper, og akademikere

– Rundbordsdrøftelser med centrale interessenter om specifikke emner

– En høring af mindreårige via EU-platformen for børns deltagelse

– En gennemførelsesdialog med kommissær McGrath om forbrugerbeskyttelse i det digitale miljø den 15. juli 2025

– En ungdomspolitisk dialog om retsakten om digital retfærdighed den 17. og 18. juni 2026

– Gennemgang af relevant akademisk litteratur, artikler, politiske oplæg og onlineressourcer.

Der er også taget hensyn til anbefalingerne fra formændene for det særlige panel om børns sikkerhed online, der blev offentliggjort den 13. juli 2026.

En sammenfattende rapport om høringen af interessenter indgår i bilag 2 til konsekvensanalysen. Den faktuelle sammenfattende rapport fra den offentlige høring blev offentliggjort den 19. december 2025[9].

Tilbagemeldingerne fra høringsaktiviteterne viste, at interessenter på forbrugersiden var skeptiske med hensyn til, om de forenklingsforanstaltninger, der er omfattet af dette forslag, kunne gennemføres uden at mindske forbrugerbeskyttelsen, mens interessenter fra erhvervslivet slog til lyd for behovet for endnu mere vidtgående forenkling.

- **Indhentning og brug af sagkyndig bistand**

Kommissionen baserede sig på den eksterne evalueringsundersøgelse til støtte for kvalitetskontrollen, den eksterne undersøgelse til støtte for forordningen om digital retfærdighed, undersøgelser foretaget af myndigheder, adfærdsforskning, resultattavlen for forbrugerforhold, Det Fælles Forskningscenters arbejde og uafhængig akademisk litteratur. Der henvises til støtteundersøgelserne i bilagene til konsekvensanalyserapporten.

- **Konsekvensanalyse**

Den foretrukne løsning gennemføres ved hjælp af dette forslag til direktiv og forslaget til retsakt om digital retfærdighed. Begge forslag understøttes af en konsekvensanalyse, som Udvalget for Forskriftskontrol afgav en positiv udtalelse om med forbehold den 3. juli 2026. Udvalget for Forskriftskontrols bemærkninger er blevet behandlet i den endelige konsekvensanalyserapport.

Dette forslag til direktiv gennemfører de forenklingsforanstaltninger, der er anført i afsnit "6.7 Forenkling" i konsekvensanalyserapporten: i) erhvervsdrivende behøver ikke at give obligatoriske oplysninger forud for aftaleindgåelsen om fortrydelsesretten i forbindelse med aftaler om digitalt onlineindhold, når denne ret ikke gælder, fordi forbrugeren udtrykkeligt indvilliger i at få øjeblikkelig adgang til det digitale onlineindhold ii) for abonnementer på digitalt medieindhold (lyd og video) erstattes den nuværende fortrydelsesret på 14 dage med en ret til at opsige aftalen i løbet af den første måned mod betaling af det fulde abonnement for den pågældende måned (i stedet for at beregne værdien af de tjenester, der er leveret indtil fortrydelsen, for hver forbruger) og iii) oplysningskravene reduceres for gentagne køb af begrænset værdi via en app.

Den omfatter også foranstaltninger til at fjerne overlappende krav og sikre overensstemmelse med anden EU-lovgivning: i) fjernelse af artikel 16e i direktiv 2011/83/EU om mørke mønstre ("dark patterns") i aftaler om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser, fordi mørke mønstre behandles horisontalt i forslaget til retsakten om digital retfærdighed ii) fjernelse af specifikke forbrugeroplysningskrav i direktiv 2011/83/EU vedrørende aspekter, der frivilligt foreslås af erhvervsdrivende, og som er omfattet af anden EU-lovgivning iii) fjernelse af medlemsstaternes lovgivningsmæssige valg i direktiv 2011/83/EU vedrørende onlinemarkedspladser for at sikre overensstemmelse med EU's digitale regelsæt og iv) ændring af artikel 13 i e-databeskyttelsesdirektiv 2002/58/EF om uopfordret kommerciel kommunikation for at udelukke dens anvendelse på kommunikation mellem virksomheder og forbrugere, da de vil blive reguleret i retsakten om digital retfærdighed.

Overordnet set vil dette initiativ bidrage positivt til REFIT. Selv om det ikke var muligt at kvantificere besparelserne i alle tilfælde, forventes disse foranstaltninger til reduktion af den administrative byrde at føre til samlede besparelser på 197.5 mia. EUR over 10 år.

[9] Offentlig høring om retsakten om digital retfærdighed - faktuel sammenfattende rapport, december 2025.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag og forslaget til retsakten om digital retfærdighed er REFIT-initiativer. Forenklingsdelen behandles i denne begrundelse, mens de øvrige foranstaltninger behandles i begrundelsen til forslaget til retsakten om digital retfærdighed.

Disse forslag skaber et fælles regelsæt, der vil give alle markedsdeltagere større sikkerhed. Forbrugerne vil drage fordel af klarere og mere neutrale onlinevalg, lettere forståelige priser og færre gnidninger, når de tilslutter sig, bruger eller forlader digitale tjenester, hvilket opbygger tillid. Store virksomheder med eksisterende retlig kapacitet og kapacitet til at overholde reglerne behøver kun at justere designstandarder og forretningsmodeller og gå over til mere langsigtede modeller baseret på omdømme, der mindsker fleksibiliteten på kort sigt, men øger forudsigeligheden og mindsker håndhævelsesrisikoen. SMV'er kan i første omgang bebyrdes af at skulle efterkomme de nye regler – i forbindelse med ændring af grænseflader, processer og dokumentation – på grund af foranstaltningerne i forslaget til retsakten om digital retfærdighed, men vil samtidig drage fordel af en reduktion af byrden som følge af forenklingsforanstaltningerne i dette forslag. Desuden vil de efter de indledende ændringer drage fordel af et enklere og mere gennemsigtigt konkurrencemiljø, der gør det muligt for dem at fokusere på produktkvalitet og innovation. Endelig vil de håndhævende myndigheder drage fordel af klarere regler og værktøjer, der muliggør tidligere, forebyggende indgreb, større konsekvens mellem medlemsstaterne og en mere effektiv håndhævelse.

Samlet set er forslagene forenelige med EU's mål for konkurrenceevnen. De medfører ikke systemiske omkostnings- eller innovationsulemper og giver klare nettogevinster for SMV'ernes konkurrenceevne, samtidig med at innovation og konkurrence styres i retning af en mere bæredygtig og tillidsbaseret markedsdynamik.

De foreslåede forenklingsforanstaltninger giver løbende omkostningsbesparelser ved at fjerne overflødige oplysningsforpligtelser, ensrette gentagne transaktioner og reducere fragmenterede eller lave overensstemmelseskrav uden at gå på kompromis med de overordnede mål om stærk forbrugerbeskyttelse. Selv om disse besparelser set hver for sig er beskedne, er de strukturelle og akkumuleres med tiden, navnlig for SMV'er og store digitale virksomheders vedkommende.

Forslagene er digitaliseringsparate og i overensstemmelse med internettets funktion. De ændrer den eksisterende EU-lovgivning og indfører nye materielle regler for forbrugerbeskyttelse uden at kræve indhentning, behandling, generering, udveksling eller deling af data for at nå deres mål. Der stilles heller ikke krav om, at virksomhederne udvikler eller anvender specifikke teknologier og løsninger. Endelig pålægges myndighederne ikke at udvikle specifikke offentlige tjenester, der kræver digitale midler til deres gennemførelse.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forenklingerne i det foreliggende forslag er forenelige med chartrets artikel 38, da de opretholder et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Selv om nogle af foranstaltningerne i forslaget til retsakten om digital retfærdighed kan begrænse friheden til at oprette og drive egen virksomhed (chartrets artikel 16), er dette ikke tilfældet for foranstaltningerne i dette forslag.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

De to forslag medfører ingen forøgelse af de menneskelige ressourcer eller andre omkostninger for Kommissionen og har derfor ingen budgetmæssige konsekvenser. Da

forslaget hverken har budgetmæssige virkninger eller en digital dimension, er det ikke nødvendigt at fremlægge en finansieringsoversigt og en digital oversigt.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Forslaget har form af et ændringsdirektiv. Medlemsstaterne skal gennemføre direktivet 12 måneder efter dets ikrafttræden og meddele Kommissionen de nationale gennemførelsesforanstaltninger via Themis. Kommissionen er rede til at yde teknisk bistand til medlemsstaterne med henblik på at gennemføre direktivet.

Der vil blive ført tilsyn med, om målene i de to forslag nås ved hjælp af en række nøgleindikatorer (anført i konsekvensanalyserapporten). Overvågningsrammen vil blive yderligere tilpasset i overensstemmelse med de endelige retlige krav og gennemførelseskrav og den tilhørende tidsplan.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 i forslaget indeholder ændringerne af direktiv 2011/83/EU.

Artikel 2, 3, 5, 6, 6a, 8, 9, 11a, 12, 14, 16, 16a, 16e og 29 og bilag I i direktiv 2011/83/EU ændres.

Det præciseres specifikt, at når forbrugere inden aftalens indgåelse anmoder om øjeblikkelig adgang til digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, og derved mister deres fortrydelsesret i overensstemmelse med undtagelsen i artikel 16, stk. 1, litra m), er de erhvervsdrivende ikke forpligtet til at give forbrugerne oplysninger forud for aftalens indgåelse om eksistensen af og betingelserne for fortrydelsesretten.

For så vidt angår abonnementer på audio- og videoindhold, der betragtes som tjenesteydelsesaftaler, vil forbrugeren kunne opsige aftalen i løbet af den første måned, forudsat at han eller hun betaler det fulde gennemsnitlige abonnementsgebyr for en måned beregnet på grundlag af hele aftalens varighed. Denne regel erstatter forbrugerens forpligtelse til at yde erstatning til leverandøren baseret på markedsværdien af de leverede ydelser, indtil fortrydelsesretten udøves i overensstemmelse med de gældende regler om fortrydelse af tjenesteydelsesaftaler.

Oplysningsforpligtelserne i direktiv 2011/83/EU forenkles for yderligere mikrotransaktioner, som den samme erhvervsdrivende tilbyder forbrugeren inden for rammerne af en eksisterende aftale om digitale tjenester. For sådanne mikrotransaktioner skal erhvervsdrivende nemlig kun give forbrugerne de væsentlige oplysninger om de vigtigste karakteristika og prisen uden at gentage uforandrede oplysninger om deres art og kontaktoplysninger.

Kravene til oplysninger om den erhvervsdrivendes klagebehandlingspolitik, kundebistand efter købet, eftersalgsservice og handelsmæssige garantier, adfærdskodekser og adgang til udenretslige klage- og erstatningsmekanismer, såfremt den erhvervsdrivende stiller noget sådant til rådighed, udgår.

Artikel 11a i direktiv 2011/83/EU om udøvelse af fortrydelsesretten udgår, da den flyttes til retsakten om digital retfærdighed.

Artikel 16e i direktiv 2011/83/EU udgår, da der ved forordningen om digital retfærdighed indføres horisontale regler om vildledende grænsefladedesign, der også finder anvendelse på aftaler om finansielle tjenesteydelser, der indgås ved fjernsalg.

Ved forslagets artikel 2 ændres artikel 13 om uanmodet kommerciel kommunikation i direktiv 2002/58/EF for at udelukke, at den finder anvendelse på kommunikation mellem virksomheder og forbrugere, da dette vil blive reguleret i retsakten om digital retfærdighed.

2026/0357 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og 2002/58/EF for så vidt angår forenkling af visse forbrugerbeskyttelsesregler

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[10],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Som led i kvalitetskontrollen af Unionens forbrugerlovgivning om digital retfærdighed i 2024 blev der afdækket et vist potentiale for forenkling og reduktion af diverse administrative byrder i forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU[11].

(2) Det fremgår af direktiv 2011/83/EU, at den erhvervsdrivende, inden der indgås en aftale om fjernsalg eller en aftale uden for fast forretningssted, skal give forbrugeren oplysninger om betingelserne, fristen og procedurerne for fortrydelsesretten og standardfortrydelsesformularen. I tilfælde af aftaler om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, mister forbrugeren fortrydelsesretten, hvis leveringen er påbegyndt, og, hvis aftalen forpligter forbrugeren til at betale, hvis forbrugeren har givet et forudgående udtrykkeligt samtykke til at påbegynde leveringen og anerkendelse af, at fortrydelsesretten dermed vil fortabes.

(3) Hvis forbrugeren giver et sådant samtykke og en sådan anerkendelse, inden aftalen indgås, og opfyldelsen af aftalen påbegyndes umiddelbart efter dens indgåelse, bør det præciseres, at erhvervsdrivende ikke behøver at give oplysninger forud for aftaleindgåelsen om fortrydelsesretten og standardfortrydelsesformularen.

(4) Reglerne om fortrydelsesretten i direktiv 2011/83/EU for så vidt angår tjenesteydelsesaftaler, herunder aftaler om levering af digitale tjenester, giver forbrugerne mulighed for at udøve fortrydelsesretten, også efter at opfyldelsen af aftalen er påbegyndt. I sådanne tilfælde har den erhvervsdrivende ret til at modtage et beløb, der står i forhold til de tjenesteydelser, der er leveret, inden forbrugeren udøver

---

[10] EUT C , , s. .

[11] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

fortrydelsesretten, og som skal beregnes på grundlag af den samlede aftalte pris. Disse regler om fortrydelsesret finder også anvendelse på abonnementer på adgang til audio- og videoindhold over en periode, når de betragtes som aftaler om digitale tjenester, dvs. når der tilbydes indhold af dynamisk karakter, der rækker ud over det statiske, og, hvor det er relevant, løbende levering af specifikt digitalt indhold.

(5) Beregningen af det beløb, som forbrugeren skal betale, sker i hvert konkret tilfælde, hvilket skaber yderligere administrative byrder for leverandøren og usikkerhed for forbrugerne. Af hensyn til retssikkerheden bør reglerne om fortrydelsesretten i direktiv 2011/83/EU derfor ændres for aftaler om digitale tjenester, der består af et abonnement på adgang til lyd- eller videoindhold, hvis levering begynder inden udløbet af fortrydelsesretten på 14 dage. Forbrugeren bør nemlig kunne fortryde når som helst inden for en måned fra indgåelsen af aftalen, forudsat at den erhvervsdrivende betaler det skyldige beløb i en måned i tilfælde af månedlige abonnementer. For abonnementer på over en måned bør dette beløb svare til gennemsnitsprisen for den digitale tjeneste i en måned beregnet på grundlag af den samlede pris for hele aftalens løbetid under hensyntagen til eventuelle rabatperioder som led i abonnementet. Da den forbruger, der fortryder aftalen, kommer til at betale for hele aftalens løbetid på en måned, bør den erhvervsdrivende fortsætte med at levere den digitale tjeneste til forbrugeren indtil udløbet af denne periode.

(6) På de digitale markeder er der sket en betydelig stigning i mikrotransaktioner vedrørende køb af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, og som indgås inden for rammerne af digitale tjenester, navnlig i forbindelse med videospil. Et sådant digitalt indhold indeholder yderligere funktioner og funktioner, der er uløseligt forbundet med den digitale tjeneste, som den erhvervsdrivende allerede har leveret til forbrugeren.

(7) For sådanne mikrotransaktioner af begrænset værdi er det unødvendigt og uforholdsmæssigt at kræve, at erhvervsdrivende giver alle de oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU. Det er ikke nødvendigt at gentage oplysningerne om f.eks. den erhvervsdrivendes identitet og kontaktoplysninger, vilkårene for betaling og udførelse eller eksistensen af almindelige lovbestemte rettigheder forud for indgåelsen af hver mikrotransaktion, fordi sådanne oplysninger allerede blev givet på tidspunktet for indgåelsen af aftalen om den pågældende digitale tjeneste.

(8) Det er derfor hensigtsmæssigt at undtage sådanne mikrotransaktioner af begrænset værdi fra flere af de krav om afgivelse af oplysninger forud for aftaleindgåelsen, der er fastsat i direktiv 2011/83/EU, samtidig med at kravet om, at de erhvervsdrivende skal give forbrugeren de væsentlige oplysninger om mikrotransaktionens vigtigste karakteristika og pris, opretholdes. De erhvervsdrivende, der tilbyder mikrotransaktioner, bør også indhente forbrugerens udtrykkelige samtykke og anerkendelse af fortabelsen af fortrydelsesretten, hvis mikrotransaktionen gennemføres straks.

(9) Direktiv 2011/83/EU indeholder krav om oplysninger om den erhvervsdrivendes klagebehandlingspolitik, kundebistand efter købet, eftersalgsservice og handelsmæssige garantier, adfærdskodekser og adgang til udenretslige klage- og erstatningsmekanismer, når sådanne faciliteter står til rådighed. Når erhvervsdrivende tilbyder disse faciliteter frivilligt for at promovere deres produkter, har de markedsbaserede incitamenter til at informere forbrugerne om deres eksistens og vigtigste karakteristika, uden at det er nødvendigt, at der i lovgivningen stilles krav

om, at sådanne oplysninger gives. Visse af disse krav om afgivelse af oplysninger overlapper også med lignende krav i anden EU-lovgivning, nemlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU[12], hvori der er fastsat specifikke oplysningsforpligtelser for erhvervsdrivende vedrørende udenretslige klage- og erstatningsmekanismer, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771[13], hvori der er fastsat krav om oplysninger vedrørende handelsmæssige garantier. Det er derfor hensigtsmæssigt at fjerne disse oplysningskrav fra direktiv 2011/83/EU for at forenkle den lovgivningsmæssige ramme.

(10) Direktiv 2011/83/EU indeholder et forbud mod urimelig udformning af onlinegrænseflader i aftaler om finansielle tjenesteydelser, der indgås ved fjernsalg. Ved forordning (EU) …/… [*please insert the number of Digital Fairness Act*] indføres der horisontale regler om urimelig udformning af onlinegrænseflader, som også finder anvendelse på aftaler om finansielle tjenesteydelser, der indgås ved fjernsalg. For at undgå at reglerne overlapper hinanden bør den relevante bestemmelse og henvisningerne hertil udgå af direktiv 2011/83/EU.

(11) Direktiv 2011/83/EU forpligter erhvervsdrivende, der tilbyder indgåelse af aftaler ved hjælp af en onlinegrænseflade, til at sikre, at forbrugerne kan fortryde aftaler ved hjælp af en onlinefortrydelsesfunktion. Ved forordning (EU) …/… [*please insert the number of Digital Fairness Act*] indføres der horisontale regler om udformning af fair grænseflader, herunder en forpligtelse for erhvervsdrivende til at stille en onlinefunktion til rådighed til brug for udøvelse af fortrydelsesretten og opsigelsen af aftaler. For at undgå at reglerne overlapper hinanden bør bestemmelsen om fortrydelsesretten og henvisningerne hertil udgå af direktiv 2011/83/EU.

(12) Direktiv 2011/83/EU giver medlemsstaterne mulighed for at pålægge udbydere af onlinemarkedspladser yderligere krav om afgivelse af oplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065[14] fastsætter horisontale fuldt harmoniserede oplysningskrav for udbydere af onlinemarkedspladser. Det fremgår af denne forordning, at medlemsstaterne ikke bør vedtage eller opretholde yderligere nationale krav vedrørende spørgsmål, der falder ind under dens anvendelsesområde. For at sikre overensstemmelsen bør den relevante bestemmelse og henvisningerne hertil udgå af direktiv 2011/83/EU.

(13) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF[15] beskytter abonnenter og brugere af elektroniske kommunikationstjenester mod uanmodet kommunikation med henblik på direkte markedsføring. Denne beskyttelse er yderst relevant for forbrugerne og er ved at blive integreret i forordning (EU) [*please insert the number of Digital Fairness Act*]. For at undgå at reglerne i retsakten om digital retfærdighed overlapper reglerne i

---

12 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2013/11/oj).

13 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/771 af 20. maj 2019 om visse aspekter af aftaler om salg af varer, om ændring af forordning (EU) 2017/2394 og direktiv 2009/22/EF og om ophævelse af direktiv 1999/44/EF (EUT L 136 af 22.5.2019, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/771/oj).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2065 af 19. oktober 2022 om et indre marked for digitale tjenester og om ændring af direktiv 2000/31/EF (forordning om digitale tjenester) (EUT L 277 af 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om privatlivets fred og elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/58/oj).

direktiv 2002/58/EF er det nødvendigt at ændre direktiv 2002/58/EF for at udelukke anvendelsen af dets regler om uanmodet kommunikation i relationer mellem virksomheder og forbrugere.

(14) Direktiv 2011/83/EU og 2002/58/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

(15) Da målet for dette direktiv, nemlig forenkling af EU's regler om forbrugerbeskyttelse, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne enkeltvis, men på grund af problemets EU-dækkende karakter bedre kan nås på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2011/83/EU

I direktiv 2011/83/EU foretages følgende ændringer:

(1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

(a) nr. 12) affattes således:

"12) "finansiel tjenesteydelse": enhver tjenesteydelse, der vedrører bankvirksomhed, långivning, forsikringer, individuelle pensionsordninger, investeringer eller betalinger, herunder kryptoaktivtjenester."

(b) følgende nummer tilføjes:

"(22) "mikrotransaktion": en aftale om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium:

(a) som er indgået inden for rammerne af en eksisterende aftale om digitale tjenester mellem den samme erhvervsdrivende og den samme forbruger

(b) som er uløseligt forbundet med den pågældende digitale tjenestes ydeevne ved at levere yderligere indhold eller funktioner og

(c) for hvilken den betaling, som forbrugeren skal foretage, ikke overstiger 50 EUR eller et tilsvarende beløb i en virtuel valuta, der anvendes af den erhvervsdrivende."

(2) artikel 3, stk. 1b, første afsnit, affattes således:

"I tilfælde af aftaler om fjernsalg, der indgås mellem en erhvervsdrivende og en forbruger med henblik på levering af finansielle tjenesteydelser, finder kun artikel 1 og 2, artikel 3, stk. 2, 5 og 6, artikel 4, artikel 6a, artikel 8, stk. 6, artikel 16a-16d, artikel 19, artikel 21-23, artikel 24, stk. 1 og 6, artikel 25-27 og artikel 29 anvendelse."

(3) artikel 5, stk. 1, litra ec), udgår.

(4) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

(a) i stk. 1 foretages følgende ændringer:

i) litra g) og h) affattes således:

"g) forholdene vedrørende betaling, levering, herunder, hvor det er muligt, miljøvenlige leveringsmuligheder, opfyldelse, det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende forpligter sig til at levere varerne eller yde tjenesteydelsen.

h) hvis der gælder en fortrydelsesret, betingelserne, fristen og procedurerne for at udøve denne ret i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, samt standardfortrydelsesformularen i bilag I, del B, og, hvor det er relevant, oplysninger om eksistensen og placeringen af fortrydelsesfunktionen, jf. artikel [*insert the number of the Article on the withdrawal function*] of Regulation (EU) .../… of the European Parliament and of the Council * [*insert the number of the Digital Fairness Act*], medmindre forbrugeren inden indgåelsen af aftalen om levering af digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, har indvilliget i at påbegynde opfyldelsen af aftalen umiddelbart efter indgåelsen af aftalen i overensstemmelse med artikel 16, første afsnit, litra m)."

---

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) …/… af (EUT…ELI…)."

ii) litra j) affattes således:

"j) at hvis forbrugeren udøver fortrydelsesretten efter at have fremsat en anmodning i overensstemmelse med artikel 7, stk. 3, eller artikel 8, stk. 8, er forbrugeren forpligtet til at betale den erhvervsdrivende rimelige omkostninger i overensstemmelse med artikel 14, stk. 3, eller, i tilfælde af en aftale om digitale tjenester, der består af et abonnement på adgang til audio- og videoindhold, hvis forbrugeren udøver fortrydelsesretten i henhold til artikel 9, stk. 1b, at forbrugeren er forpligtet til at betale den erhvervsdrivende den gennemsnitlige pris for tjenesten i en måned beregnet på grundlag af hele aftalens løbetid".

iii) litra m), n) og t) udgår.

iv) følgende afsnit tilføjes:

"Uanset første afsnit giver den erhvervsdrivende i forbindelse med mikrotransaktioner forbrugeren de oplysninger, der er angivet i første afsnit, litra a) og e)."

b) stk. 4 affattes således:

"4. De i denne artikels stk. 1, litra h), i), og j), omhandlede oplysninger kan gives ved hjælp af standardfortrydelsesformularen i bilag I, del A. Den erhvervsdrivende har opfyldt oplysningskravene i denne artikels stk. 1, litra h), i) og j), hvis den erhvervsdrivende har leveret disse oplysninger til forbrugeren og udfyldt formularen korrekt. Henvisningerne til fortrydelsesfristen på 14 dage i standardfortrydelsesformularen i bilag I, del A erstattes af henvisninger til en fortrydelsesfrist på 30 dage i tilfælde, hvor medlemsstaterne har vedtaget regler i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1a, eller af henvisninger til en fortrydelsesfrist på en måned for aftaler om digitale tjenester, der består i et abonnement på adgang til audio- og videoindhold over en periode som omhandlet i artikel 9, stk. 1b."

(5) i artikel 6a udgår stk. 2.

(6) I artikel 8 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2, første afsnit, affattes således:

"2. Hvis en fjernsalgsaftale, der indgås ved hjælp af elektroniske midler, pålægger forbrugeren en betalingsforpligtelse, gør den erhvervsdrivende tydeligt og på en fremtrædende måde, og direkte før forbrugeren afgiver sin bestilling, denne opmærksom på de oplysninger, der er angivet i artikel 6, stk. 1, litra a), e), la), o) og p), og for mikrotransaktioners vedkommende i artikel 6, stk. 1, litra a) og e)".

b) stk. 4 affattes således:

"4. Hvis aftalen indgås ved anvendelse af en fjernkommunikationsteknik, som kun giver begrænset plads eller tid til at formidle oplysningerne, skal den erhvervsdrivende ved anvendelse af eller ved hjælp af nævnte særlige teknik forud for en sådan aftales indgåelse mindst give de oplysninger, der er angivet i artikel 6, stk. 1, litra a), b), e), h) og o), bortset fra standardfortrydelsesformularen i bilag I, del B, som omhandlet i litra h). De øvrige oplysninger, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, herunder standardfortrydelsesformularen, formidles af den erhvervsdrivende til forbrugeren på passende måde i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1. For mikrotransaktioners vedkommende giver den erhvervsdrivende forud for aftalens indgåelse på eller ved hjælp af en sådan fjernkommunikationsteknik de oplysninger, der er angivet i artikel 6, stk. 1, litra a) og e)."

c) i stk. 7 affattes indledningen således:

"7. Den erhvervsdrivende skal give forbrugeren bekræftelsen af den indgåede aftale på et varigt medium inden for rimelig tid efter indgåelsen af aftalen om fjernsalg og senest ved leveringen af varerne, eller før leveringen af tjenesteydelsen eller forsyningen med digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium begynder. Bekræftelsen skal indeholde:".

(7) I artikel 9 foretages følgende ændringer:

a) der indsættes følgende stykke efter stk. 1a:

"1b. Uanset denne artikels stk. 1 har forbrugeren i tilfælde af aftaler om digitale tjenester, der består af et abonnement på adgang til audio- og videoindhold over en periode, hvor forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om, at opfyldelsen af aftalen påbegyndes umiddelbart efter indgåelsen af aftalen, en frist på en måned til at fortryde aftalen om fjernsalg eller en aftale, der er indgået uden for fast forretningssted, uden angivelse af årsag og uden at pådrage sig andre omkostninger end dem, der er angivet i artikel 14."

b) indledningen i stk. 2 affattes således:

"2. Med forbehold af artikel 10 udløber den i nærværende artikels stk. 1 omhandlede fortrydelsesfrist efter 14 dage eller, i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har vedtaget regler i overensstemmelse med denne artikels stk. 1a, 30 dage, eller for så vidt angår aftaler som omhandlet i denne artikels stk. 1b en måned fra:"

(8) Artikel 11a udgår.

(9) Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Følger af udøvelse af fortrydelsesretten

1. Ved udøvelse af fortrydelsesretten ophører parternes forpligtelse til:

(a) at opfylde aftaler om fjernsalg eller aftaler indgået uden for fast forretningssted, eller

(b) at indgå aftalen om fjernsalg eller den aftale, der er indgået uden for fast forretningssted, i det tilfælde, hvor forbrugeren har afgivet tilbud.

2. Uanset denne artikels stk. 1 skal den erhvervsdrivende, hvis forbrugeren udøver fortrydelsesretten i forbindelse med en aftale om digitale tjenester, der består af et abonnement på adgang til audio- og videoindhold over en periode som omhandlet i artikel 9, stk. 1b, opfylde aftalen indtil udløbet af den indledende periode på en måned."

(10) i artikel 14 indsættes følgende stykke efter stk. 3:

"3a. Uanset denne artikels stk. 2a og 3 skal en forbruger, der udøver fortrydelsesretten i forbindelse med en aftale om digitale tjenester, der består af et abonnement på adgang til audio- og videoindhold i en periode som omhandlet i artikel 9, stk. 1b, betale den erhvervsdrivende gennemsnitsprisen for tjenesten for én måned som fastsat i aftalen og beregnet på grundlag af hele aftalens løbetid."

(11) Artikel 16a, stk. 1, litra s), affattes således:

"s) praktiske instrukser om og procedurer for udøvelse af fortrydelsesretten i overensstemmelse med artikel 16b, stk. 1, med angivelse af bl.a. den erhvervsdrivendes telefonnummer og e-mailadresse eller nærmere oplysninger om andre kommunikationsmidler, der er relevante for fremsendelsen af fortrydelseserklæringen, og for aftaler om finansielle tjenesteydelser, der indgås ved hjælp af en onlinegrænseflade, oplysninger om eksistensen og placeringen af den fortrydelsesfunktion, der er omhandlet i artikel [*insert the number of the Article on the withdrawal function*] of Regulation (EU) .../... [*insert the number of the Digital Fairness Act*]."

(12) Artikel 16e udgår.

(13) artikel 29, stk. 1, affattes således:

"1. Når en medlemsstat gør brug af de lovgivningsmæssige valg, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, artikel 6, stk. 7 artikel 6, stk. 8, artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 6, artikel 9, stk. 1a og 3, artikel 16, andet og tredje afsnit, artikel 16a, stk. 2 og 9, artikel 16b, stk. 7, underretter den Kommissionen herom senest den 19. december 2025 samt om alle senere ændringer."

(14) I bilag I, del A, affattes punkt [6] i "Vejledning i udfyldelse" således:

"[6] Når det drejer sig om aftaler om levering af tjenesteydelser eller forsyning med vand, gas og elektricitet, når dette ikke sælges i en begrænset mængde eller i en bestemt mængde, samt fjernvarme, indsættes følgende: "Hvis De ønsker, at levering af tjenesteydelser eller forsyning af vand/gas/elektricitet/fjernvarme [*delete where inapplicable*] skal påbegyndes, inden fortrydelsesfristen er udløbet, skal De betale os et beløb, som står i forhold til omfanget af de ydelser, der er leveret indtil det tidspunkt, hvor De informerede os om Deres udøvelse af fortrydelsesretten ifølge aftalen, sammenlignet med fuld opfyldelse af aftalen/skal De betale os den gennemsnitlige pris for én måned af abonnementet [*delete where inapplicable*]."

Artikel 2

Ændring af direktiv 2002/58/EF

I artikel 13 tilføjes følgende stykke 7:

"7. Denne artikel finder ikke anvendelse på erhvervsdrivende, der sender uanmodet kommunikation med henblik på direkte markedsføring til brugere eller abonnenter, som er forbrugere."

Artikel 3

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [12 måneder efter ikrafttrædelsen] de nødvendige love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

   De anvender disse love og bestemmelser fra den [12 måneder efter ikrafttrædelsen].

   Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formanden	*Formanden*